

DUMINICA VAMESULUI ZAHEU*„Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia”*

Pocăința casei lui Zaheu din Sfânta Evanghelie de astăzi este un exemplu viu de întoarcere la Hristos pentru familia creștină din zilele noastre, pentru noi toți care suntem fii ai lui Dumnezeu după har și oameni păcătoși după fapte. Dacă n-ar fi mila lui Dumnezeu și pocăința prin care suntem miluiți și iertați, nimeni dintre creștini nu ar putea fi mântuiți. Dumnezeu care ne-a creat, ne oferă în dar mila și dragostea Lui de Tată, iar noi ca fii, trebuie să-i oferim pocăința noastră, smerenia noastră, lacrimile noastre de căință, spovedania și părăsirea păcatelor. Dumnezeu este atotștiutor și cunoscător al inimilor noastre. El ne știe înainte de a ne naște. El cunoaște și vede cugetele minții și inimii fiecăruia dintre noi. De la Botez și până în clipa morții, îngerii noștri păzitori scriu faptele și gândurile noastre bune și rele. El ne numără pașii pe care-i facem la biserică, la pocăință, la cercetarea bolnavilor

sau la săvârșirea faptelor rele. Iar în ceasul morții, îngerii noștri păzitori ne însoțesc, împreună cu faptele noastre bune și rele, până la scaunul judecării, în fața Dreptului judecător, Iisus Hristos. Dacă în timpul vieții noastre ne-am spovedit păcatele la preoți, dacă le-am părăsit și am făcut canon pentru ele, la judecată nu vom mai fi întrebați și osândiți pentru păcatele mărturisite și ispășite. Dar dacă vom muri nepocăiți, adică nespovediți și în grele păcate de moarte, cine ne va scoate din chinurile iadului? Pocăința vameșului Zaheu este un model de pocăință pentru toți creștinii și este singura cale de îndreptare și împăcare cu Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Zaheu vameșul întâi L-a căutat pe Dumnezeu, apoi L-a primit cu bucurie în casa sa. După aceea și-a mărturisit păcatele de bună voie și a luat singur canon de pocăință pentru cele făcute și la urmă Mântuitorul l-a dezlegat de păcate prin cuvintele: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam!” (Luca 19, 9). Fiecare dintre noi semănăm oarecum cu Zaheu, pentru că toți suntem biruiți de lăcomie, de zgârcenie, de răutate, de nepăsare, de nepocăință. Încă și casele noastre seamănă cu casa lui Zaheu, pentru că în ele, ca și în noi, stăpânește mândria, grija numai pentru trup, pentru averi, pentru desfrânare, pentru beție, pentru cele trecătoare. De aceea sunt și atâtea boli, certuri și dezbinări în familiile creștinilor, pentru că puțini mai sunt care caută din inimă pe Dumnezeu și doresc cu adevărat mântuirea sufletului. Dar Dumnezeu, care știe toate și privește în inimile noastre, are întotdeauna milă de noi. Asemenea lui Zaheu, El vine înaintea noastră să ne cheme la pocăință și dorește să intre în casa sufletului nostru. Hristos vine la noi mai ales prin rugăciune, prin milostenie, prin pocăință. El vine la noi prin Spovedanie și Împărtășanie, care se sfințește și se dă celor vrednici în timpul Sfintei Liturghii. Dacă ne vom schimba viața, atunci Hristos ne va chema la El, ca pe Zaheu, va veni la noi și ne va zice: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia...”. Amin.

Sfânta Fecioară și Muceniță Agnia - 21 ianuarie

Sfânta Muceniță Agnia s-a născut în Roma, în anul 291, într-o familie înstărită de creștini. Fiind de neam bun și foarte frumoasă, Agnia a atras încă de la vârsta de 13 ani atenția tinerilor care ar fi vrut să o aibă de soție. Înțeleaptă, Agnia refuza și explica tuturor că ea este deja logodită cu Mirele Cel mai Bun, de la care are darurile cele înalte și mai scumpe și Aceluia mireasă fiind nu poate să-L lase și să-și schimbe dragostea și credința. Unul dintre pretendenți era chiar fiul lui Sofronie, eparhul cetății, care a început să-i trimită daruri scumpe, pe care Agnia i le returna. Dar eparhul cu mânie întreba cu dinadinsul: cine este cel care voiește să se asemene cu fiul său și să-i defăimeze casa? Atunci cineva din cei care stăteau de față i-a spus că Agnia este din tinerete creștină, și de vrăjile creștinești atâta este înșelată, încât pe Hristos, pe care creștinii Îl au ca Dumnezeu, Îl socotește logodnic. În mintea eparhului a încolțit imediat un plan diabolic. Fiind și judecător, putea să o pedepsească pentru necinstirea zeilor, căutând astfel să o sperie și să o determine să-și schimbe atitudinea față de fiul său. Tânăra Agnia a refuzat, iar soarta sa părea deja pecetluită. Judecătorul a decis apoi ca tânăra să fie dusă într-un bordel, unde să fie spre veșnică ocară numelui său și familiei pentru îndrăzneala de a o ofensa pe Zeița Vesta. Tânăra de 13 ani a fost dusă dezbrăcată în bordel, dar îndată părul i-a crescut până a acoperit-o din cap până-n picioare, ca o haină prea frumoasă, pentru ca nimeni să nu-i vadă goliciunea. Acolo a început a propovădui credința întru Hristos, iar cei veniți pentru destrăbălare au ieșit închinându-se. La scurt timp, la bordel a venit și fiul eparhului, împreună cu prietenii, iar el intrând primul în camera în care se ruga tânăra a încercat să o atingă, mânat de demonul desfrânării. În acel moment a năvălit asupra lui diavolul și, aruncându-l tare la pământ, l-a sugrumat și l-a lăsat fără suflare. Când au intrat ceilalți prieteni și l-au văzut mort au început să țipe că vrăjitoarea l-a omorât pe fiul eparhului cu puterea sa. Venind imediat tatăl tânărului, a întrebat-o pe Agnia de ce i-a omorât fiul cu vrăjile sale. Eparhul a rugat-o apoi să-i învie fiul cu rugăciunile sale, ceea ce Agnia a și făcut. Mulți dintre cei de față s-au convertit la creștinism, dar alții au considerat cele întâmplare tot un semn vrăjitoresc. S-a pornit imediat răzmeriță în cetate, iar eparhul a fost dat jos. Aspazie, înlocuitorul său, a poruncit ca fecioara Agnia să fie aruncată în foc. Când vâlvătaia s-a aprins, rugăciunile fecioarei au despărțit focul în două pe unde trecea ea, nefiind atinsă de nici o flacăra. Văzând acestea, Aspazie a poruncit ca fata să fie tăiată cu sabia. Așa a sfârșit viața tinerei Agnia, la numai 13 ani, pentru credința sa întru Hristos. Iar părinții fetei, luând cu bucurie cinstitul trup al Sfintei Agnia, fiica lor, l-au dus la un sat al lor, nu departe de cetate, pe calea ce se numea Nomentana, unde mulți dintre credincioși se adunau la rugăciune, mai ales noaptea, de frica necredincioșilor. Acolo, la mormântul muceniței s-au săvârșit numeroase minuni pentru aceia care se rugau cu credință și cu evlavie. Sf. Muceniță Agnia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Românii de pretutindeni aniversează în data 24 ianuarie 2024, 165 de ani de la Unirea Principatelor Române. La Iași, în 17 ianuarie 1859 Adunarea electivă a Moldovei, prezidată de mitropolitul Moldovei Sofronie Miclescu, l-a ales Domnitor pe Alexandru Ioan Cuza. Apoi, la București, în dimineața zilei de 24 ianuarie 1859, după participarea tuturor deputaților la slujba de Te-Deum oficiată în actuala Catedrală patriarhală, Adunarea electivă a fost deschisă la orele 11:00 sub președinția Mitropolitului Nifon al Țării Românești. Lucrările Adunării Elective a Țării Românești s-au desfășurat pe Dealul Mitropoliei, în clădirea aflată lângă Catedrala Patriarhală. În cadrul ședinței, la propunerea lui Vasile Boerescu, a fost ales în unanimitate domn Alexandru Ioan Cuza, deja ales domn al Moldovei din 17 ianuarie 1859, înfăptuind astfel Unirea celor două Principate Române. De atunci, an de an, ziua de 24 ianuarie a fost sărbătorită de națiunea română, fiind considerată una dintre datele de referință ale istoriei noastre. La realizarea Unirii au contribuit și mulți slujitori ai Bisericii. De pildă, mitropoliți Nifon al Țării Românești și Sofronie Miclescu al Moldovei au fost președinți ai Divanurilor Ad-Hoc convocate în toamna anului 1857

la București și Iași, iar în acestea au fost aleși și reprezentanți ai mănăstirilor și ai preoților de mir de la fiecare eparhie, cei mai mulți exprimându-și dorința de a se realiza unirea celor două țări. Lucrările Adunărilor electivă care l-au ales ca domnitor pe Alexandru Ioan Cuza au fost prezidate tot de cei doi mitropoliți.

Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv - 26 ianuarie

Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv (1818-1902) a fost Mitropolit al Moldovei (1875-1902), fiind cel care a încheiat zidirea Catedralei Mitropolitane, în anul 1886, începută de marele mitropolit Veniamin Costachi; la începerea căreia, în anul 1826, prin pronie dumnezeiască, a și fost de față la Iași, pe când era copil. Păștorind cu multă vrednicie Mitropolia Moldovei vreme de douăzeci și șapte de ani, s-a mutat la cereștile locașuri cu pace în ziua de 26 ianuarie a anului 1902. Poporul l-a numit încă de atunci „Iosif cel Sfânt și Milostiv”. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința de lucru din 6 octombrie 2017, l-a trecut în rândul Sfinților, statornicind ca zi de pomenire data de 26 ianuarie. Proclamarea oficială a canonizării Sfântului Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei, a avut loc în anul 2018, pe 25 martie. Sfântul Iosif cel Milostiv, adică Sfântul Iosif cel bun, cel iubitor, cel cu inimă largă și bună, a fost un ierarh adevărat. De unde în viața lui această bunătate, această iubire, această inimă largă, ca un izvor al milostivirii? Desigur, din Dumnezeu Cel singur Bun, izvor a toată bunătatea. În același timp, bunătatea lui Dumnezeu a găsit în Sfântul Iosif o inimă caldă și deschisă, un potir binecuvântat sufletul său, în care Harul și bunătatea Lui s-au revărsat cu prisosință. Sfântul Iosif cel Milostiv a avut inima largă, bună și răbdătoare, izvor al stării de milostivire, din două pricini în mod special: simplitatea vieții sale și iubirea frumuseții casei lui Dumnezeu, care este Biserica.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 24 ianuarie	08:00	Tedeum – Unirea Principatelor
	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 26 ianuarie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 27 ianuarie	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	17:00	Vecernie
Duminică 28 ianuarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:30	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie și dezlegări

Plăcinta

Doi frați, Ionel (în vârstă de 5 ani) și Vasilică (în vârstă de 3 ani) se certau pentru a decide care dintre ei să mănânce primul plăcinta. Mama lor s-a gândit să le dea o lecție cu aceasta ocazie și a zis:

- *Daca Iisus Hristos ar fi aici, ar spune „Frate, ia tu primul, eu mai pot sa aștept”.*

Atunci Ionel s-a întors spre fratele său mai mic și i-a zis:

- *Vasilică, fii tu în rolul lui Iisus de data asta.*

Greșeala

Avva Isaac Tebanul, ducându-se odată la chilie, a văzut un frate greșind și l-a osândit. Când a plecat în pustie, un înger al Domnului a venit la el, s-a pus în fața ușii de la chilie și când acesta s-a întors, i-a zis: „Nu te las să intri!”. Bătrânul întrebă atunci: „Ce înseamnă aceasta?”. Îngerul a zis: „Dumnezeu m-a trimis să te întreb unde-mi poruncești să-l arunc pe fratele acesta pe care l-ai osândit?”. Bătrânul a înțeles, și s-a pocăit pe dată zicând: „Am greșit, iartă-mă!”. Îngerul i-a zis: „Ridică-te! Dumnezeu te-a iertat. Dar păzește-te de acum să nu mai judeci pe cineva, înainte de a-l judeca Dumnezeu”.

Încredere comodă

Un ucenic a venit călare pe cămila sa la cortul starețului. Aici a descălecat și a intrat direct în cort, și-a inclinat superficial capul și a spus:

- *Credința mea în Dumnezeu este atât de mare încât mi-am lăsat cămila afară, fără sa o leg, convins că Dumnezeu îi protejează pe cei care-L iubesc sincer.*

- *Du-te și leagă-ți cămila, frate! i-a zis starețul. Nimeni nu are dreptul sa-L plictisească pe Dumnezeu așteptând ca El să facă ceea ce ar putea face el însuși, fără efort.*

Oglinda

Rătăcind pe ici, pe colo, un câine uriaș ajunsese într-o odaie care avea pe toți pereții oglinzi imense. Astfel, se văzu dintr-o dată înconjurat de câini. Se înfurie, începu să scrâșnească din dinți și să mârâie. Firește, și câinii din oglindă făcură la fel, descoperindu-și colții feroși. Câinele nostru începu să se învârtă vertiginos într-o parte și în alta pentru a se apăra de atacatori, după care – lătrând cu furie – se aruncă asupra unuia dintre presupușii săi adversari. În urma puternicei izbitori în oglindă, căzu la pământ fără suflare și plin de sânge. Dacă ar fi dat din coadă prietenește o singură dată, toți câinii din oglindă ar fi răspuns la fel. Și întâlnirea ar fi fost o sărbătoare!!